

OBČUTKI PA TAKI!

Znašli ste se pod vročimi žarometi, s tresočimi se nogami in neurejenimi mislimi. Precej neprijetna slika! Čutite val pričakovanja, ki prihaja iz množice poslušalcev ...

Ugotovite, da začenjate razumeti Tantalove muke. Sredi jezera mu ni bila dana niti kaplja vode, vihar mu je odmikal sladke sadeže, če jih je lačen hotel potegniti z veje, sklala nad glavo ga je opozarjala - vsak trenutek bi ga lahko zdrobila.

Pa vi? Pred vami množica, pa niti enega človeka, ki bi vam v tem trenutku lahko pomagal. Srepo upirate pogled v poslušalce, nekaj jecljate, sredi množice ste tako sami. Ko skušate spregovoriti, vas glas ne uboga; ves tresoč se zaganja proti ljudem. Tresejo se vam noge, postaja vam čedalje bolj vroče. Kot skala Tantalu vam grozijo strah, trema, tesnoba, ki vas bodo vsak trenutek ugonobili. Konec!

Žarometi ugasnejo. Zapustite oder in se z grenkim občutkom umaknete daleč stran, še bolj sami in razočarani ...

Pa vendar! Ko neprijetni občutki sčasoma zbledijo, začutite željo, da bi popravili vtis in se otresli strahu. Želite se znebiti bremen, ki vam prepričujejo, da bi svoje zamisli, sklepe povedali jasno, razumljivo in prepričljivo, brez živčnosti, miselne zmedenosti in plahosti.

Zavedate se, da bo treba najprej spoznati, kaj retorika pravzaprav ponuja, kaj je.